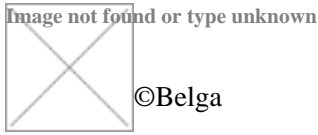

Discours
22 Mai 2016

Hommage aux victimes des attentats du 22 mars

Sire, Majesté,
Chères familles,
Chers membres des services de sécurité et de secours,
Chers collègues,

Nous rendons aujourd'hui hommage aux femmes, aux hommes, aux enfants qui ont été aveuglément assassinés il y a deux mois.

Ce 22 mars 2016, le pire est arrivé.

Ce jour-là, c'est l'irréparable qui s'est produit.

Ce matin-là, à deux reprises, en quelques secondes, 32 personnes ont brusquement perdu la vie. Plusieurs centaines ont été blessées. Certaines gravement.

Ce sont de très nombreuses familles et proches qui depuis lors éprouvent une douleur lancinante, indélébile.

C'est aussi l'ensemble de notre pays qui est sous le choc face à cette agression lâche et odieuse.

Lorsque nous sommes confrontés à la perte d'un être que nous aimons.

Une maman, un frère, un ami ?

C'est la vie qui bascule.

C'est la douleur qui nous brûle.

Et pourtant, nous n'avons pas d'autre choix que de faire face.

La tête et le cœur empreints de souvenirs avec celui que nous aimons.

Mais on doit aussi porter son regard vers demain.

Comment puiser la force de continuer ?

Comment donner plus de sens encore aux relations qui comptent pour nous ?

Plus que jamais, nous devons être à la hauteur de ceux que nous avons perdus.

Plus que jamais, pour nous la vie doit avoir un sens.

Se rapprocher les uns des autres. Être davantage à l'écoute et surtout ne pas oublier, ni minimiser, ce qui nous rassemble.

Voilà quel doit être notre chemin.

Dames en Heren,

We kunnen niets doen om de leegte in jullie hart op te vullen.
Maar de hoop van ons land is hier vanochtend.
We delen jullie verdriet.

En tegelijk zijn we hoopvol voor de vele mensen die de aanslagen hebben overleefd.

Jullie strijdlust is een voorbeeld voor ons allen.
Want we weten dat voor velen van jullie de strijd nog niet voorbij is.
Jullie kunnen vandaag en morgen op onze steun rekenen.

Wij zijn ook alle mensen die levens hebben gered dankbaar.
De hulpverleners die ter plaatse gingen. Snel en onbaatzuchtig.
De dokters en verplegers die mirakels hebben verricht om te genezen.

Deze vrouwen en mannen leveren het bewijs dat er in velen van ons moed schuilgaat.
Ook dat geeft ons hoop voor de toekomst.

Wanneer we getroffen worden door een immense tragedie, proberen we te begrijpen.
We proberen zin te geven aan de zinloosheid.

De vele boodschappen die ik heb gekregen na de aanslagen hebben me diep getroffen.
Eén brief is me vooral bij gebleven.

Een vrouw van een slachtoffer in Zaventem schreef me dat achterblijven onmenselijk zwaar is ? nadat je van iemand zo hebt gehouden.
Maar tegelijk zegt ze vooral positief in het leven te willen staan omdat haar man dat zou gewild hebben.

En ze probeert ook elke dag iets te doen waarop haar man fier zou geweest zijn. Haar woorden zijn een hart onder de riem voor ons allen.

Er is één iets wat we niet kunnen doen.
We kunnen ons niet tegen mekaar keren.
We moeten sterk en verenigd zijn.

Ladies and gentlemen,

This is not a war between the West and Islam.
And we will do everything to stop these terrorists.

This is a difficult fight.
A fight that will take time.

We will know setbacks and successes.
But I am confident that we will win.

We will succeed because we believe in our way of life.
We believe in happiness, in compassion, in helping, in solidarity.
In the values of our democracy.

The force of freedom always wins over fear.
We will defend our ideals and we will be united.

Where you come from,
who you are,
whom you love,
what religion you practice is of no importance.

We are all equal in this fight.
All of us.

Nous sommes ensemble. We zijn samen.

URL source: <https://archive.premier.be/fr/hommage-aux-victimes-des-attentats-du-22-mars>